

Impărțirea Municipiului în Sectoare

Expunerea de motive

Conceptiile noi de organizare administrativă recunosc și consacră ca singurele realități organice de viață locală, satul sau comuna.

În organizarea și administrarea lor trebuie să se țină socoteală în primul rând de realitățile administrative pe care viața locală le determină și le creează, iar conducerea lor este datoră să se ocupe de rezolvarea tuturor problemelor, spre a le da posibilități de viață și de dezvoltare.

În măsura în care se reușește să se traducă în fapte aceste concepții cardinale de gospodărie comunală, rostul firesc al organelor administrative de răspundere este ajuns.

Municipiul Constanța, trecând sub gospodărie românească numai dela 14 Noembrie 1878, are o populație în continuă creștere. Ea exercită activitățile cele mai variate, sub influența hotărâtoare a portului.

În cadrul acestor repere, autoritatea comunală este chemată să satisfacă nevoile imperioase și multiple ale locuitorilor și să le asigure un mediu de confort, sănătate, civilizație și estetică.

Deși principiile urbanistice impun păstrarea unui raport între cifra populației și întinderea teritorială a acestei populații totuși dezvoltarea economică și industrială au impus depășirea normativă a așezării orașului și a determinat o extindere necorespunzătoare a municipiului.

Din această cauză, rezolvarea problemelor privitoare la condițiile de organizare și dezvoltare, prin măsurile de ordin tehnic, administrativ, financiar și juridic, cari să facă posibilă această operă gospodărească impusă de necesitățile locale a devenit, dacă nu imposibilă pe tot teritoriul municipiului dar — sigur — foarte grea.

O revedere a datelor istoriografice administrative vor exemplifica pe deplin cele menționate până aici și ne vor da putința de a găsi remedierea lor printr-o formulă — socotim noi — viabilă și eficientă.

Dela 12 Decembrie 1878, Constanța, orașul de reședință al județului Constanța, și-a păstrat forma administrativă până la legea pentru unificarea administrativă din 1925, potrivit art. 390 din această lege, prin Decretul Regal No. 2485, publicat în M. Of. No. 220 din 7 Octombrie 1925, Constanța este declarată „municipi-

piu” și totodată i se alipesc următoarele sate: Anadolchioi, Ion I. C. Brătianu și Ville Noui, cari depindeau de Comuna Palazul Măre.

Consecințele acestui act au fost hotărâtoare pentru bunul mers al activității gospodărești și edilitare ale municipiului, întrucât raza teritoriului dintr-o dată s'a mărit de aproape șase ori, atagând regiuni populate cu locuitori a căror indeletnicire era în cea mai mare parte agricolă, în special a celor dela Ville Noui și Anadolchioi.

După măsurătorile topografice — suprafața Municipiului Constanța este determinată astfel:

- 1091,5225 ha. zona veche a orașului stabilită la 4 Noembrie 1878 prin actul de cedare în administrație românească
- 122,0450 ha. zona portului Constanța
- 192,9750 ha zona plajii Mamaia.
- 1406,5425 ha. total.
- 1748,7475 ha. zona satului Anadolchioi, cu cartierul M. Coiciu.
- 3050 ha. zona satelor Ion C. Brătianu și Ville Noui, cu cartierul Palas, Medeea, Demobilizaților și km. 5
- 6203,2900 ha total.

Alipirea acestor sate așezate la câte 4—5 km. de centrul orașului — nu a dat rezultatele administrative dorite și numai după 6 ani de experiență s'a simțit nevoia ca ele să fie deslipite dela municipiu spre a forma două comune suburbane.

Cauzele ce au determinat Comisiunea Interimară a Municipiului Constanța, în ședința dela 8 Decembrie 1931, să ia această măsură administrativă, sunt ușor de întrezărit. Ele se conturează sub aspectul financiar și sub aspectul tehnic gospodăresc.

În primul rând, contribuția celor 10—12,000 locuitori răspândiți pe o suprafață de 4798,7475 ha. ce se ocupau cu muncile manuale prin port și cartierele industriale și cu agricultura în special era înfom de mică față de nevoile reale edilitare ale suburanelor respective.

În al doilea rând, se dădea posibilitatea de a nu se lărămija toată activitatea edilitară, ce impune o rezolvare imperioasă pe toată suprafața teri-

torială a Municipiului.

Și s'a mai susținut că măsurile de ordin gospodăresc cu privire la sănătate, siguranță și edilitate generală se vor face în mai bune condițiuni și mai aproape de necesitățile reale, prin consiliile proprii, decât prin cele dela centru.

Judecate acum măsurile luate de edili, la 8 Decembrie 1931, socotim că ele corespundea unor gânduri administrative exacte și drepte față de ce legea impunea să se înfaptuiască și față de pretențiile tot mai mari ale locuitor acestor comune, cu posibilitățile minime de contribuție.

Totuși comisiunea Interimară județeană prin deciziunea No. 680 din 23 Iunie 1932, a aprobat realipirea comunelor suburbane Anadolchioi și Brătianu la Municipiul Constanța.

Desigur că măsura n'a fost rezultatul unor judecăți a problemelor de gospodărie comunală ci consecința satisfacerii unor imperative de ordin politic.

Ea a fost dăunătoare principiului călăuzitor de a li se da posibilități de viață și de dezvoltare acestor cartiere și starea lor n'a putut lua o înfățișare urbanistică.

Astăzi, după trei ani de experiență administrativă aplicată și după doisprezece ani dela deciziunea din 8 Decembrie 1931, greutățile într-o activitate edilitară care să mulțumească toate straturile sociale și toate cartierele răspândite pe întreg întinsul Municipiului Constanța sunt aceleași.

S'a schimbat numai concepția de gândire în ceea ce privește obligativitatea impusă administratorilor comunali de a satisface toate problemele ce o reclamă viața administrativă la cartierele periferice.

Soluționarea lor ne-a îndreptat la formele administrative folosite în vechea noastră organizare, prin denumirea de comune suburbane sau sectoare.

Adoptarea formulei comunei suburbane ne-a prezentat avantajul că ea își păstrează individualitatea, având consiliul său și autoritățile comunale proprii. Pozibilitățile financiare sunt însă atât de minime, încât ele n'ar îndestula nici măcar salarizările organelor de administrație.

Soluționarea sectoarelor, cari au personalitate morală, fiind din punct de vedere al autonomiei, alături de comunele

Teatrul „Muncă și Lumină”

Subcentrul Constanța

Orașul nostru nu avea un local propriu pentru teatru, iar atunci când seoseau trupe din Capitala, prețurile reveneau atât de scumpe, încât cea mai mare parte a locuitorilor n'aveau posibilitatea să se ducă la teatru.

Plecând dela această realitate, un grup de intelectuali și-au propus crearea unui teatru permanent în Constanța, cu prețuri de intrare care să permită tuturor claselor sociale să se instrui și desfăta sufletește.

Sub auspiciile Ministerului Muncii — Direcția „Muncă și Lumină”, s'a încheiat o convenție cu Comunitatea Greacă din localitate, care a cedat pe termen de 4 ani fostul Teatru „Elpis”, iar un Comitet de conducere a reușit să adune fondurile necesare și să refacă teatrul — în condițiuni ce vor satisface orice pretenție.

urbane reședințe de județ, cu organele lor proprii de deliberare și administrație și cu interesele lor speciale, se lovește de același neajuns arătat la formula comunei suburbane.

Dealtfel existența lor — o socotim — că nu respectă principiul unității administrative și că nu concordă cu ideile călăuzitoare ale spiritului administrativ de astăzi.

Organizarea sectoarelor a fost inspirată de organizarea orașului Paris, unde există diviziunea arondismentelor, ca un produs al unor fapte istorice și al unor nevoi de ordin practic (Ion Gh. Vântu — comuna — pag. 230 și urm.)

Arondismentul nu are ca la noi — sectorul — personalitatea morală. El constituie o diviziune administrativă având ca scop să faciliteze cetățenilor îndeplinirea obligațiilor impuse de legi.

Desigur că nu ne gândim a face vre-o paralelă, sub raportul necesităților administrative — locale, cu ceea ce întâmplă la alte capitale din străinătate. Dar enunțarea sistemelor de organizare administrative, determină o deducțiune în găsirea sistemelor de organizare practice necesar Municipiului Constanța.

Asupra sistemului găsit aplicabil la Constanța vom stărui în numărul viitor.

Comitetul de Conducere în frunte cu omul de inimă, munca și inițiativă care este dl. inginer Vasile Ionesco — directorul Societații „Concordia” din localitate — s'a bucurat de concursul tuturor autorităților centrale și locale — în special Prefectura și Primăria. Deasemenea au dat concursul lor material multe întreprinderi industriale și comerciale. Muncitorii din port au contribuit prin secția lor respectivă M. L.

Teatrul „Munca și Lumină” Constanța va da reprezentații în fiecare Sâmbătă și Duminică — matineu la ora 16 și seara, la orele 20.

Universitatea populară va ține conferințele sale în fiecare Miercuri la orele 18,30.

Duminica dimineața salo va fi pusă la dispoziție pentru Universitatea muncitorească. Trupele de teatru din Capitala vor avea salo la dispoziție în toate zilele afară de Sâmbata și Duminică.

Preturile foarte modeste: Stal I 100 lei, stal II 120 lei, balcon 60 lei, ceea ce permite frecventarea teatrului „Munca și Lumină” tuturor funcționarilor de stat, funcționarilor comerciali, meseriașilor și lucrătorilor, etc. — tre care — dela început — s'au îndreptat gândul Comitetului de Conducere — dorindu-se o ridicare a nivelului cultural — prin teatru.

Teatrul se inaugurează mâine, Duminică, cu piesa „ZORLE”, drama istorică în 2 acte de St. O. Iosil.

Ajutoarele pe tre văduve

De la I. O. V. R. Constanța se anunță că între 2 și 31. Martie se va începe plății dreptului tranzitoriu, egal cu pensia cuvenită văduvelor cărora pe luna Februarie nu li s'au stabilit drepturile.

De la data de 2-10 Martie se vor începe plățile ajutorilor celor nevoiși, la cererile cumscrpțiile de Poliție respective.

